

store Dele af Landbruget, er det paa den anden Side netop en Sag, som det ganske særlig er nødvendigt at skaffe hurtigst mulig Fremme. I det hele forekommer det mig, at den Stilling, man fører os ind i ved det, man her foreslaar, ikke vil blive saadan, at vi snart kunne se disse store og vigtige Spørgsmaal gennemførte.

Nu blev det udtalt af et æret Medlem, at Flertallet her i denne Sal ikke havde Udsigt til at blive repræsenteret i Regeringen i den nærmeste Fremtid. Jeg har ganske vist ikke delt den Anskuelse, at det vil ske, men jeg vil ikke undlade i Forbindelse med den Udtalelse, jeg har citeret, at fremhæve, at det turde i en ganske særlig Grad være dette Tings ærede Flertals egen Skyld. De Forbindelser, denne Side af Folketinget har søgt for at naa at blive Flertal, og den hele Politik, man fra denne Side har ført, har sikkert, deri har den ærede Taler Ret, fjernet Flertallet fra denne Udsigt — derom turde der ikke være nogen Tvivl. Der kunde have været andre Veje at gaa, hvorved man ved en mere moderat Politik i flere Retninger kunde have ydet sit Bidrag til at skabe en anden og bedre Tilstand i Landet. Dette skal jeg nu ikke for Tiden udvikle videre.

Min Hovedindvending mod dette Forslag er, at da vi nu staa over for et Skifte i Regeringen, og vi faa en Regering — dette er udtalt tidligere af andre ærede Talere — som ønsker at have saa liden Del af Ansvaret som vel muligt for, at Skattereformen ikke fremmes, faar den Ansvaret for en meget stor Del fjernet fra sig ved Nedsættelsen af den Kommission, her er Tale om. Kommer der paa den anden Side en Regering, der ønsker at arbejde videre paa at fremme denne Skattereform, vil denne Kommission være en Hindring for dens Arbejde og dens Undersøgelser i den kommende Sommer for at forberede disse Spørgsmaals Behandling og Afgørelse i en følgende Rigsdagssamling. Men uagtet alt dette vil jeg ikke tilbageholde lige saa lidt som andre ærede Medlemmer, særlig det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), den Ytring, at det er dette Tings Flertal, der bestemmer den Hovedretning, hvori vort Arbejde bør gaa, og da jeg er en Modstander af alt Strejkevæsen, mener jeg, at dikterer dette Tings Flertal os, at der skal gøres et saadant Arbejde, maa vi tage Del deri efter bedste Evne og yde vort Bidrag til at naa de bedst mulige Resultater.

Krabbe: Naar det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) opfordrede mig udtrykkelig til at erklære mig om Rigtigheden af hans Gengivelse af nogle Ytringer af mig; saa beklager jeg, idet jeg følger Opfordringen, at maatte erklære, at jeg paa ingen Maade erkender Rigtigheden af hans Gengivelse. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde, jeg haaber, at hvis det skulde være saa heldigt, som han sagde, at nogle Medlemmer af Tinget med Opmærksomhed have hørt, hvad jeg har sagt, maa de med det samme have faaet den Opfattelse, som Ordene skulde give, og vide, at den ikke stemmer med den Gengivelse, det ærede Medlem for Præstø gav af dem. Kun et eneste Punkt skal jeg tillade mig at nævne. Det er dette, at jeg skulde have ytret, at det var ligegyldigt, om en Regering, der ikke var en Venstreregering, en Højregering altsaa, vilde samarbejde til en Skattelovs Gennemførelse eller ej. Naar mine Ytringer komme i Tidenden, vil man se, at de slet ikke indeholde det, men jeg føler dog Trang til straks her at sige, at det ligger mig saa aldeles fjernt; nej, det jeg sagde, og det, som jeg har Glæde ved at gentage her, er, at en Højregerings Initiativ er af liden Værdi, det er nemlig min Overbevisning, at en brugelig Skattereform faa vi aldrig gennemført af en Højregering. Naar Arbejdet paa en Skattereform snart bliver genoptaget paa et bedre Grundlag, end vi have haft, ville vi utvivlsomt være glade ved Medarbejde af Regeringen, men er denne Regering en Højregering, saa tror jeg ikke, mange gaa til det med stort Haab om, at denne Højregering gennemfører Reformen. Al ligevel ville vi samarbejde og kraftig samarbejde med enhver Regering, hvilken den end er, paa Reformens Gennemførelse. Det samme, tænker jeg, at de, der af Folketingets Flertal maatte blive satte ind i Kommissionen, ville gøre med Hensyn til de andre Partiers Medlemmer i Kommissionen.

Bjerre: Naar det ærede Medlem for Møen (Bojsen) før sagde, at der havde været stor Uenighed i Reformpartiet om Skattelovene, var det kun Fantasier. Jeg har været blandt de faa, der ikke se med synderlig Glæde paa Skattelovene, jeg har staaet lidt lunken over for dem, men jeg har staaet ret ensom i mit Parti, der har aldrig været nogen Kamp. Jeg har bedt om Ordet for at konstatere dette, saa kan det ærede Medlem og hans Parti og Bladene ikke sige, at det er Kjøbenhavnneri,